



Č. j./Sp. zn./Typ  
MD-11553/2022-160/3  
MD/11553/2022/160

## ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, odbor agend řidičů, jako odvolací správní orgán podle § 118 odst. 3 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů,

I. podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

### m ě n í

**rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy**, odboru dopravněsprávních činností (dále též „správní orgán I. stupně“), č. j. **MHMP 1508985/2021/Mar**, spis zn. S-MHMP 1180573/2020/Mar, **vydané dne 27. září 2021**, a to ve výrokové části tak, že

**původní znění:** „ ... nezajistil, aby dne 21.07.2020 v 08:13 hodin v Praze 4, na Jižní spojce (směr od Barrandovského mostu do Krče k ul. Sulické) ...“.

**mění na:** „... nezajistil, aby dne 21.07.2020 v 08:13 hodin v Praze 4, na Jižní spojce (směr od Barrandovského mostu do Krče k ul. Sulické, GPS: 50°01.971363'N a 014°25.56091'E) ...“.

a

**původní znění:** „Dosud nezjištěný řidič dne 21.07.2020 v 08:13 hodin v Praze 4, na Jižní spojce (směr od Barrandovského mostu do Krče k ul. Sulické)“

**mění na:** „Dosud nezjištěný řidič dne 21.07.2020 v 08:13 hodin v Praze 4, na Jižní spojce (směr od Barrandovského mostu do Krče k ul. Sulické, GPS: 50°01.971363'N a 014°25.56091'E)“.

II. a podle § 90 odst. 5 správního řádu

**ve zbytku p o t v r z u j e.**

Předmětné odvolání podala **fyzičká podnikající osoba** [redacted] **se sídlem** [redacted] (**dále též „odvolatel“**), proti výše uvedenému rozhodnutí, kterým ji správní orgán I. stupně uznal vinnou z porušení **§ 10 odst. 3** zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době, čímž se dopustila přestupku dle **§ 125f odst. 1** téhož zákona

Podle § 125f odst. 4 za použití § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu jí byla uložena pokuta ve výši **2 500 Kč**.

Současně jí byla podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném v rozhodné době, uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce **1 000 Kč**.

## O d ů v o d n ě n í

### I.

#### Vymezení věci

Ministerstvo dopravy, odbor agend řidičů (dále jen „odvolací správní orgán“), při svém rozhodování vycházelo ze spisové dokumentace správního orgánu I. stupně, spis. zn. S-MHMP 1180573/2020/Mar, a z obsahu odvolání odvolatele.

Přezkoumáním příslušné spisové dokumentace bylo zjištěno, že dne 21. července 2020 v 08:13 hodin blíže neidentifikovaný řidič motorového vozidla tovární značky Ford, registrační značky [redacted] v Praze 4, na Jižní spojce (směr od Barrandovského mostu do Krče k ulici Sulická), kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou na 80 km/h, překročil nejvyšší dovolenou rychlost po odečtu možné odchylky měřicího zařízení o 23 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Správní orgán I. stupně po zjištění přestupku vyzval odvolatele jako provozovatele vozidla k uhrazení určené částky ve výši 1 000 Kč, případně ke sdělení totožnosti řidiče.

Vzhledem k tomu, že odvolatel na výzvu nereagoval, správní orgán I. stupně vyzval odvolatele jako provozovatele k podání vysvětlení, aby sdělil údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Dne 30. března 2021 obdržel správní orgán I. stupně sdělení, ve kterém odvolatel uvedl, že předmětné vozidlo řídila paní [redacted]

Správní orgán I. stupně zaslal výše uvedené řidičce výzvu k podání vysvětlení. Uvedená písemnost se správnímu orgánu I. stupně vrátila jako nedoručená. S ohledem na uvedené a po sdělení Ředitelství služby cizinecké policie, že uvedená osoba neměla povolený žádný druh pobytu na území ČR, správní orgán I. stupně vyhotovil dne 15. června 2021 usnesení o odložení věci č. j.: MHMP 866928/2021/Mar, kterým řízení o přestupku dosud nezjištěného řidiče podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich odložil.

Téhož dne, dne 15. června 2021, vydal správní orgán I. stupně příkaz č. j.: MHMP 866994/2021/Mar, kterým uznal odvolatele vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku. Proti příkazu podal odvolatel prostřednictvím poštovní přepravy v zákonné lhůtě odpor. Vzhledem k tomu, že odpor nebyl podepsaný, správní orgán I. stupně zaslal odvolateli výzvu k odstranění nedostatků podání. Poté ve stanovené lhůtě zaslal odvolatel prostřednictvím datové schránky odpor.

Dne 31. srpna 2021 předvolal správní orgán I. stupně odvolatele k ústnímu jednání nařízenému na den 23. září 2021 v 10:00 hodin, ke kterému se bez náležité omluvy či důležitého důvodu nedostavil, o čemž sepsal správní orgán I. stupně protokol.

Dne 27. září 2021 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j.: MHMP 1508985/2021/Mar, kterým byl odvolatel uznán vinným z porušení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a tím ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 téhož zákona. Za výše uvedené jednání byla odvolateli

uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a současně povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo odvolateli doručeno dne 27. září 2021. Odvolatel podal dne 12. října 2021 odvolání.

Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán I. stupně neshledal důvody k postupu podle § 87 správního řádu, postoupil dne 27. října 2021 odvolání odvolacímu správnímu orgánu k provedení odvolacího řízení.

## II.

### *Námítky obsažené v odvolání*

Odvolatel v odvolání namítá, že správnímu orgánu I. stupně byla známa totožnost řidiče, tudíž s ní měl zahájit přestupkové řízení.

Ve spisové dokumentaci absentuje podklad, který by najisto postavil, že obecní policie vykonává činnost měření rychlosti vozidel na místech určených policií, jak předpokládá § 79 zákona o silničním provozu.

Ve spisovém materiálu rovněž absentuje podklad prokazující uveřejnění informace o zřízení stálých automatizovaných technických systémech v době spáchání přestupku, jak předpokládá § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb.

## III.

### *Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání*

Podle § 88 odst. 1 správního řádu neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání.

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) odvolateli dne 27. září 2021. Odvolatel podal dne 12. října 2021 odvolání. Odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Zároveň odvolací správní orgán prověřil, zda je v daném případě příslušným správním orgánem k řízení o odvolání (§ 89 odst. 1 správního řádu) a zda bylo odvolání podáno oprávněnou osobou (§ 27 správního řádu). I tyto podmínky byly splněny.

Dne 27. října 2021 správní orgán I. stupně předal spisovou dokumentaci společně se stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu.

## IV.

### *Hodnocení odvolacího správního orgánu*

Úkolem odvolacího správního orgánu ve věci nyní projednávané bylo přezkoumat, zda správní orgán I. stupně v řízení postupoval v souladu se zákonem a v souladu se základními zásadami správního procesu, resp. zda toto řízení nebylo zatíženo takovými vadami, které by mohly vést k nezákonnosti rozhodnutí ve věci samé.

Odvolací správní orgán posoudil, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval zodpovědět. Postupoval primárně podle zákona o odpovědnosti za přestupky a subsidiárně ze správního řádu.

V § 50 odst. 3 správního řádu je pak správnímu orgánu uložena povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost. Samotný postup správního orgánu při

provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. správního řádu a § 82 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Podstatou projednávané věci je otázka, zda odvolatel svým jednáním porušil povinnosti plynoucí z § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125f odst. 1 téhož zákona.

Odvolací správní orgán uvádí, že v řízení o přestupku postupuje správní orgán ve smyslu § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku. Správní orgán I. stupně tomuto požadavku dostál.

Dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Podle § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu provozovatel vozidla za přestupek odpovídá, pokud porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání.

Podle § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

Odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je tedy odpovědností objektivní (nezkoumá se existence zavinění), přičemž tato odpovědnost výslovně váže provozovatele vozidla. Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla nastupuje až subsidiárně, pokud nelze jako viníka přestupku určit konkrétní fyzickou osobu (řidiče vozidla). V projednávané věci byla podmínka projednatelnosti přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu splněna. V první řadě je nutné zdůraznit obecná východiska k odpovědnosti provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu. Z tohoto ustanovení plyne, že odpovědnost provozovatele vozidla je objektivní, za pouze výslovně vymezené přestupky provozovatele a je subsidiární vůči odpovědnosti řidiče za přestupek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. listopadu 2014, č. j. 1 As 131/2014 - 45). Při výkladu a aplikaci § 125f zákona o silničním provozu „nelze ztrácet ze zřetele smysl a účel úpravy správního deliktu provozovatele vozidla, kterým bylo postihnout tzv. problematiku osoby blízké. V případech překročení maximální povolené rychlosti naměřeného pomocí automatických radarů a v případech nesprávného parkování správní orgány často jednoznačně zjistily spáchání přestupku, ale při zjišťování totožnosti pachatele byly odkázány na vysvětlení podané registrovaným provozovatelem vozidla. Pokud provozovatel odepřel podání vysvětlení s tím, že by jím vystavil postihu osobu blízkou (§ 60 odst. 1 věta za středníkem zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů), správní orgány se ocitly ve stavu důkazní nouze a věc odložily, protože při množství podobných dopravních přestupků bylo vyloučeno zjišťovat totožnost přestupců jinými způsoby. Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla bylo, aby zmíněná deliktní jednání nezůstala nepotrestána a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla (zdůraznění provedeno nyní NSS), kterému byla § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (viz zápis z hlasování v Poslanecké sněmovně o návrhu novely zákona o silničním provozu vráceném Senátem ze dne 6. 9. 2011, dostupný na [Http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021\\_045.htm](http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021_045.htm)).“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2015, č. j. 8 As 110/2015 - 46).

Zároveň je však pravdou, že by bylo „proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případně označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku (zdůraznění provedeno nyní NSS). Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných

skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2015, č. j. 8 As 110/2015 - 46).

K námitce, že odvolatel správnímu orgánu I. stupně sdělil totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku, odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j.: 4 As 450/2019-36, ze dne 5. června 2020, cit: „K pojmu nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu se již Nejvyšší správní soud vyjadřoval mnohokrát. Z jeho judikatury vyplývá, že správní orgány mají za účelem zjištění pachatele přestupku vyvinout dostatečné úsilí. Na druhou stranu však dovodil, že pachatele přestupku není možné vypátrat vždy a správní orgány v tomto směru nemusejí vynakládat nepřiměřené úsilí. **Zejména při zjevných obstrukcích a v případech, kdy provozovatel jako řidiče označí osobu s adresou pobytu v zahraničí, přitom Nejvyšší správní soud klade relativně nízké požadavky na to, jaké kroky musí správní orgán učinit dříve, než zahájí správní řízení s provozovatelem vozidla** (srov. např. rozsudky ze dne 25. 3. 2020, č. j. 9 As 331/2018 - 27, ze dne 13. 1. 2020, č. j. 9 As 260/2018 - 21, ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 231/2018 - 18, ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 As 146/2016 - 29, ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2 As 33/2016 - 53, a ze dne 18. 5. 2016, č. j. 3 As 204/2015 - 22). Také v rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 - 46, na který stěžovatelka poukázala na podporu své kasační argumentace, Nejvyšší správní soud uvedl, že po správních orgánech nelze podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu vyžadovat činění rozsáhlých kroků ke zjištění pachatele přestupku, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle odstavce šestého téhož ustanovení zjevně nevede k nalezení a usvědčení pachatele přestupku.“. V daném případě byla jakožto řidička vozidla označena osoba s bydlištěm v USA, jak je uvedeno výše. Vzhledem k uvedenému správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, když věc přestupku doposud nezjištěného řidiče odložil, přičemž učinil ve věci šetření. Odvolací správní orgán má za to, že v daném případě nelze požadovat po správním orgánu I. stupně rozsáhlé kroky, které zjevně nemají požadované účinky.

Co se týče ostatních odvolacích námitek, na stránkách Městské policie hlavního města Prahy (<https://mppraha.cz/uvod-czech/doprava-2/ct-menu-item-49>) je uveden seznam míst měření strážníky Městské policie hlavního města Prahy. Současně je z údajů dostupných na stránce zřejmé, jaká byla její podoba ke dni spáchání přestupku, resp. před tímto dnem. Zároveň je na uvedené stránce odkaz na mapu s místy měření, ze kterých jednoznačně vyplývá, kde se nachází místa s automatizovanými technickými prostředky k měření rychlosti vozidel a jaká je stanovena nejvyšší dovolená rychlost (součástí spisu je i printscreen konkrétního místa měření). K tomu odvolací správní orgán doplňuje, že na dalších stránkách veřejně přístupných je seznam míst v Praze s měření radary, např. článek, jenž je součástí spisové dokumentace, <https://automania.cz/prehled-prujezdovych-radaru-a-mist-s-merenim-rychlosti-v-praze/> nazvaný jako „Přehled průjezdových radarů a míst s měřením rychlosti v Praze“, s datem uveřejnění 20. února 2012.

K námitce odvolatele, že ve spisové dokumentaci absentuje podklad, který by najisto postavil, že obecní policie vykonává činnost měření vozidel na místech určených policií, odvolací správní orgán uvádí, že součástí spisové dokumentace je sdělení Policie ČR č.j.: KRPA-14684-1/ČJ-2020-0000DI, ze dne 10. ledna 2020, které dokládá, že Městská policie hlavního města Prahy prováděla měření rychlosti vozidel na místě určeném Policií ČR.

K tomu odvolací správní orgán doplňuje, že silniční úsekové rychloměry jsou ve vlastnictví hlavního města Prahy, které sice pověřilo správou tohoto zařízení Technickou správou komunikací hl. m. Prahy, avšak měření rychlosti provádí Městská policie hlavního města Prahy. Měření rychlosti a vyhodnocování záznamů ze silničních úsekových rychloměrů tedy provádí strážníci Městské policie hlavního města Prahy, a to v souladu s § 79a zákona o silničním provozu.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil průběh celého řízení, kdy uvedl, z jakých podkladů vycházel, aby byl zjištěn takový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Zároveň správní orgán I. stupně uložil správní trest na samé spodní hranici zákonné sazby i s ohledem na polehčující a přitěžující okolnosti, s čímž odvolací správní orgán souhlasí. Správní orgán I. stupně po celou dobu správního řízení dodržoval veškeré zásady a platné předpisy.

V.  
Závěr

Na základě výše uvedeného dospěl odvolací správní orgán k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, nicméně byly zjištěny důvody pro provedení jeho změny spočívající v upřesnění místa spáchání přestupku o GPS souřadnice. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je ve výrokové části tohoto rozhodnutí uvedeno.

**P o u č e n í**

Toto rozhodnutí je konečné. Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti němu nelze dále odvolat.

V Praze dne 8. dubna 2022

**Mgr. Zuzana Kripnerová**

vedoucí Oddělení správního řízení v silničním provozu  
Odbor agend řidičů

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Magistrát hl. m. Prahy, Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4,
3. spis